

Către,

Avocatul Poporului

Domnului Victor Ciorbea!

Subscrisul Partidul Național Liberal, cu sediul în București, Aleea Modrogan, nr. 1, Sector 1, București, formulează prezenta cerere de sesizare a Curții Constituționale cu Excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79 /2017 pentru modificarea și completarea *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr 885, din 10 noiembrie 2017.

Stimate domnule Avocat al Poporului,

În ședința de Guvern din 8 noiembrie a.c. a fost adoptată Ordonanța de urgență nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, ordonantă prin care se reconfigurează o parte semnificativă a politicii fiscale din România.

Guvernul a motivat, în *Nota de fundamentare*, că elaborarea și adoptarea în procedură de urgență a acestor prevederi „este determinată în principal de necesitatea:

- implementării măsurilor din domeniul fiscal cuprinse în Programul de Guvernare, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 53/2017 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 29 iunie 2017;
- elaborării Legii bugetului asigurărilor sociale de stat și a Legii bugetului de stat pentru anul 2018;
- asigurării predictibilității cadrului fiscal aplicabil pentru anul 2018 pentru mediul de afaceri;
- introducerii unor măsuri de consolidare a încasărilor din domeniul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor și TVA;
- în vederea prevenirii și combaterii riscurilor de evaziune fiscală cu produse alcoolice și tutun prelucrat;

- *transpunerii în legislația națională a prevederilor Directivei 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (ATAD), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 19 iulie 2016;*
- *reformării sistemelor sociale publice din România în vederea creșterii gradului de colectare a veniturilor la bugetul asigurărilor sociale de stat și de responsabilizare a angajatorilor în ceea ce privește plata la timp a contribuțiilor sociale obligatorii datorate atât de către aceștia, cât și de către angajați. În acest sens, se reduce numărul contribuțiilor sociale obligatorii, angajatorul urmând ca, în continuare, să stabilească, să rețină, să declare și să plătească obligațiile datorate;*
- *respectării prevederilor Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, prin actualizarea impozitului pentru vehiculele de transport de marfă cu masa autorizată egală sau mai mare de 12 tone, conform ratei de schimb a monedei euro (1 euro = 4,5878 lei), astfel cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 2 octombrie 2017(C331/04)”.*

Acest demers legislativ al Guvernului României este neconstituțional pentru că au fost încălcate următoarele articole:

I. PRINCIPIILE DREPTULUI FISCAL.

A) Principiul Priorității dreptului european în materie.

Articole constituționale încălcate:

Art.148 alin.(2) din Constituție :„Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Art.148 alin.(4) din Constituție: „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).”

art.1 alin.(3) din Codul fiscal: (3) „Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea aceluia tratat”.

De asemenea, în coroborare cu 148 din Constituție, art. 138 alin.(5) prevede că „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.*”

Măsurile adoptate determină pierderi importante de venituri bugetare, neexistând măsuri care să le compenseze.

B) Respectarea cu bună credință a obligațiilor ce revin României din tratatele internaționale la care este parte

Articole constituționale încălcate :

Art. 11 alin. (1) și alin. (2) din Constituție (1) „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

Argumente : prin adoptarea OUG 79/2017, Guvernul României încalcă :

1) Prevederile Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare (așa numitul Tratat sau Pact fiscal) semnat de România la data de 2 martie 2012 și ratificat ulterior de Parlamentul României prin Legea nr. 83/2012 publicată în [Monitorul Oficial, Partea I, nr. 410](#), din 20 iunie 2012.

Conform Tratatului, România s-a angajat să adopte acele măsuri de întărire a disciplinei fiscale cu elementele de deficit structural de 0,5% din PIB și o datorie publică de 60%, și s-a raliat efortului comun al statelor UE semnate de creștere a competitivității în zona Euro. În baza tratatului, România a acceptat

creșterea controlului instituțiilor europene în privința coordonării politicilor naționale în special al celor fiscal-bugetare.

Pactul Fiscal a stabilit o limită de 0,5 % din PIB a deficitului bugetar structural și un nivel al datoriei publice sub 60% din PIB, pentru a fi evitate riscurile privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice. Deficitul bugetar maxim ciclic, inclusiv cel structural, prevăzut de Pact, **se va încadra în limita maximă de 3% din PIB**. Potrivit Pactului Fiscal, dacă se înregistrează abateri față de aceste nivele, se va declanșa automat un mecanism de corecție, denumit “regulă de aur” privind limitarea deficitului structural. Dacă un stat membru nu transpune aceste două prevederi în legislația națională, Comisia europeană poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene. **Nerespectarea deciziei acestei instanțe poate duce la o sancțiune financiară de maximum 0,1% din PIB-ul țării respective.**

Prin măsurile fiscale introduse prin OUG nr. 79/2017, în România, deficitul bugetar va crește substanțial în 2018, chiar și la peste 4% din PIB, ca efect al creșterii semnificative a salariilor din administrația publică. Măsura adoptată privind trecerea obligației de plată a majorității contribuțiilor sociale de la angajator la angajat (Art. I, pct. 42 prin care se modifică art. 138 și pct. 69 din OUG 79/2017 prin care se modifică 156 din Codul fiscal) are ca scop exclusiv atenuarea impactului Legii salarizării Unitare finalitatea constând în creșterea ratei contribuțiilor plătite de angajat la salariul brut.

2.) România a fost deja avertizată de către Comisia Europeană cu privire la posibila încălcare a prevederilor Pactului de Stabilitate. Astfel, anterior adoptării OUG 79/2017, o misiune CE de evaluare a politicilor fiscale românești a constatat că Guvernul României nu dorește să țină cont de recomandările pe care Comisia Europeană le-a făcut odată cu lansarea în data de 22 mai 2017 a **Procedurii Devierii Semnificative**. În cadrul acestei proceduri, Consiliul European a emis o recomandare, în iunie 2017, prin care a cerut României să adopte măsuri pentru a se asigura că rata nominală de creștere a cheltuielilor publice nete primare nu va depăși 3,3% în 2017.

Această procedură (Procedurii Devierii Semnificative) a fost decisă în iunie 2017 întrucât România a deviat de la obiectivele bugetare pe termen mediu (MTO). În raportul transmis de Comisia Europeană către Consiliul European, s-a menționat că Guvernul de la București ar ignora măsurile de echilibru

și consolidare recomandate în Procedura Devierii Semnificative (SDP) și că ajustările structurale ale deficitului nu sunt prioritatea sa.

Prin adoptarea OUG 79/2017, Guvernul României încalcă normele de drept internațional privind respectarea cu bună credință a tratatelor internaționale semnate de către România, expune România continuării procedurii de sancționare de către Comisia Europeană ca urmare a încălcării Procedurii Devierii Semnificative. Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul uniunii economice și monetare reprezintă azi un tratat internațional obligatoriu pentru țările membre UE semnate, produce efecte depline în dreptul european, iar nerespectarea Pactului fiscal va compromite șansele României pentru aderarea la spațiul Schengen sau adoptarea monedei unice EURO întrucât România, prin politicile fiscale adoptate, nu face dovada promovării disciplinei bugetare ceea ce contravine obiectivelor Uniunii Europene privind : creșterea economică durabilă, ocuparea forței de muncă, competitivitatea și coeziunea socială.

C) Principiul Egalității în drepturi a tuturor cetățenilor în materie fiscală.

Articole constituționale încălcate :

Art.16 alin. (1) din Constituție : “(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art.56 alin.(2) din Constituție.” (2) *Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*”

Argumente din jurisprudența CCR:

OUG 79/2017 prevede în Art. I, pct. 42 prin care se modifică art. 138 și pct. 69 prin care se modifică 156 din Codul fiscal trecerea obligației de plată a majorității contribuțiilor sociale de la angajator (persoana fizică sau juridică) la angajat (persoana fizică), precum și reducerea totalului acestora cu 2 puncte procente, până la 37,25%.

Deși s-a prevăzut o reducere de contribuții sociale de 2 procente, aceasta măsură discriminează vădit orice cetățean care are calitatea de angajat întrucât ponderea majoritară a contribuțiilor sociale s-a

transferat în mod inechitabil și exclusiv către categoria socială a angajaților. Angajații NU beneficiază de reducerea contribuțiilor sociale și de sarcini fiscale majorate ca urmare a transferului obligației de plată a acestor contribuții în sarcina angajaților.

Prin Decizia de admitere nr. 6/25.02.1993, publicată în M. Of. nr. 61/25.03.1993 privind majorarea impozitului pe venitul unei anumite categorii de funcționari publici, precum și prin Decizia de admitere nr. nr. 1394/26.10.2010, publicată în M. Of. nr. 863/23.12.2010, Curtea Constituțională a constatat că: *“Este în afara oricărei îndoieli că realizarea unor excepții la impozitarea veniturilor pe criterii sociale, categorii de funcționari sau, desigur, pe criteriile enunțate de art. 4 alin. (2) din Constituție (forma anterioară revizuirii) este o încălcare a egalității cetățenilor în fața legii”.*

O fiscalitate care se îndepărtează de la regulile general admise, în ceea ce privește baza și cotele impozabile, categoriile de venituri, obligația de plată a impozitelor și contribuțiilor, distribuția acestora între categoriile sociale, etc., *devine o fiscalitate discriminatorie dacă introduce criterii care afectează egalitatea în drepturi a cetățenilor.*

Curtea Constituțională a apreciat ca *“Fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențeze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni. În această viziune juridică, prevederea legală care introduce un spor de impozit de 30% numai pentru o anumită categorie de funcționari este discriminatorie și contrară prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 53 alin. (2) din Constituție (forma anterioară revizuirii)”*, în prezent art. 56 alin. (2) din Constituție.

În mod similar, prin Decizia de admitere nr. 176/06.05.2003, publicată în M. Of. nr. 400/09.06.2010, privind taxa suplimentară impusă instituțiilor private de învățământ, Curtea Constituțională a apreciat ca *“... sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale, ceea ce presupune în mod necesar subordonarea față de un principiu de echitate și de justiție socială, pentru a corespunde caracterului social al statului, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Constituție. (...) taxa în discuție este stabilită în afara cadrului general al impozitelor și taxelor, întrucât nu este justificată de nicio prestație a unei autorități publice, contravenind principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale.”*

Prin urmare, *principiul constituțional al egalității în drepturi impune instituirea unui tratament juridic identic pentru situații identice*. Aceasta nu înseamnă însă omogenitate, astfel că situații diferite permit și uneori impun o reglementare diferită, în deplin acord cu principiul constituțional sus menționat. În mod asemănător, *principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări, astfel ca, la venituri egale, contribuția să fie aceeași*. Același principiu presupune însă ca *așezarea sarcinilor fiscale să țină cont de capacitatea contributivă a contribuabililor, respectiv în așezarea obligațiilor fiscale să se țină seama de necesitatea de protecție a păturilor sociale celor mai dezavantajate, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale contribuabililor în cauză*. (a se vedea Decizia de respingere nr. 1304/13.10.2009, publicată în M. Of. nr. 36/18.01.2010, privind calitatea de asigurat social – diferența de tratament a persoanelor care realizează venituri față de cele care nu realizează venituri și Decizia de respingere nr. 258/16.03.2010, publicată în M. Of. nr. 338/21.05.2010).

Categoria socială a angajaților este astfel discriminată în raport de angajatori în ceea ce privește obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, angajații NU BENEFICIAZA DE REDUCEREA totalului contribuțiilor sociale cu 2 puncte procente, respectiv până la 37,25%, angajații NU sunt protejați social ci expusi unor obligații fiscale suplimentare și disproporționate în raport de angajatori, OUG 79/2017 NU ofera garanții legale pentru ca statul nu poate obliga angajatorii să mărească brutul salariilor astfel încât angajații să conserve cel puțin venitul net avut până la adoptarea OUG. Adoptând o astfel de măsură, Guvernul a creat o *o situație mai puțin favorabilă angajaților – categorie socială expusă din punct de vedere financiar, a impus și a obligat angajații la un efort fiscal disproporționat constând în plata majorității contribuțiilor fiscale raportate la venitul brut în raport cu efortul fiscal al angajatorilor pentru salariile brute platite propriilor angajați*.

Pentru a nu încălca principiile constituționale prevăzute de art. 16 alin. (1) și de Art.56 alin. (2) din Constituție, Fiscalitatea trebuie să fie proporțională, rezonabilă, echitabilă și nediscriminatorie (Decizia de admitere parțială nr. 3/06.01.1994, publicată în M. Of. nr. 145/08.06.1994, privind impozitul pe veniturile avocaților prin care CCR a apreciat că “... fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni.”).

În elaborarea politicilor fiscale, Guvernul trebuie să adopte un nivel de fiscalitate în conformitate cu criteriile financiare, calcule fiscale obiective și raționale și nu prin *liberul arbitru al Guvernului* (Decizia de respingere nr. 106/11.03.2003, publicată în M. Of. nr. 250/11.04.2003, privind dobânzi pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, stabilite de Guvern: ”*Criteriul pe baza căruia se stabilește, prin hotărâre a Guvernului, nivelul dobânzilor este un criteriu obiectiv determinat de nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, iar nu de liberul arbitru al Guvernului*”, în mod similar și Decizia de respingere nr. 142/08.04.2003, publicată în M. Of. nr. 309/08.05.2003, privind dobânzi pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, stabilite de Guvern).

II. Incalcarea principiilor constitutionale in materia delegării legislative.

Articole constituționale încălcate :

Conform Art. 115, alin. (4) din Constituție: “Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.”

Art. 73 alin. (3) din Constituție: (3) Prin lege organică se reglementează:

..... lit. m) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

..... lit. p) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;

Art. 4 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal prevede:

(1) « Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne nemodificate cel puțin pe parcursul aceluși an.

(3) În situația în care modificările și/sau completările se adoptă prin ordonanțe, se pot prevedea termene mai scurte de intrare în vigoare, dar nu mai puțin de 15 zile de la data publicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) modificările care decurg din angajamentele internaționale ale României.»

Art. 115, alin. (6) din Constituție: „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”.

De asemenea, are loc o afectarea drepturilor salariale, prin creșterea sarcinii fiscale / Salariul componentă a dreptului la muncă.

Conform art. 41 alin. (1) *Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.*

„În rezolvarea sesizărilor de neconstituționalitate care vizează domeniul salarizării, Curtea Constituțională are în vedere faptul că dreptul la salariu este „un drept ce derivă din dreptul la muncă” (Decizia nr.294 din 1 noiembrie 20018). În acest sens Curtea a statuat că dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, precum și dreptul la un nivel de trai decent, așa cum sunt consfințite în prevederile constituționale ale art.41 și art.47 alin.(1) „sunt drepturi complexe care includ și dreptul la salariu și dreptul la condiții rezonabile de viață, care să asigure un trai civilizată și decent cetățenilor” (Decizia nr.1221 din 12 noiembrie 20089). Dar, în lipsa muncii prestate, angajatorul nu poate fi obligat la plata unei remunerații care să facă abstracție de această situație concretă și obiectivă (Decizia nr.1276 din 12 octombrie 2010).

Prin modul în care a fost modificat CF, Guvernul nu oferă nici o garanție legală privind neafectarea drepturilor salariale ale angajaților, afectând astfel, în mod direct art. 41 din Constituție.” (<https://www.ccr.ro/uploads/RelatiiExterne/2012/Puskas.pdf>)

Argumente în susținerea neconstitucionalității OUG 79/2017 În ansamblul ei, din jurisprudența CCR:

Prin adoptarea OUG 79/2017, Guvernul a încălcat procedura constituțională pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență prevăzute de art. 115 alin. 4 din Constituție. Niciuna dintre condițiile prevăzute în constituție pentru exercitarea delegării legislative de către Executiv NU A FOST RESPECTATA la adoptarea OUG 79/2017, respectiv:

- **NU există o situație extraordinară** care să fi justificat adoptarea prin OUG a unor măsuri fiscale cu un impact major social față de cetățeni, economic – față de mediul de afaceri dar și internațional – față de angajamentele asumate în calitate de țară membră UE ;

..... - **reglementarea acestor măsuri fiscale NU ERA SUB PRESIUNEA UNUI TERMEN** pentru adoptarea în regim de urgență, din contra adoptarea măsurilor fiscale într-un timp atât de scurt și cu aplicabilitate imediată în mai puțin de două luni de la adoptare, a făcut imposibilă realizarea și calcularea impactului real din punct de vedere economic atât la nivelul beneficiarilor – contribuabili, cât și pentru statul român în raport de eventualele sancțiuni economice și politice la nivelul UE;

..... - **URGENTA nu a fost motivată în cuprinsul ordonanței de urgență** criticate

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a apreciat că cele trei condiții sus menționate sunt obligatorii și cumulative pentru executiv în procedura adoptării unei ordonanțe de urgență (Decizia CCR nr. 255/2005).

Curtea a apreciat că situație sau caz excepțional care determină necesitatea reglementării prin ordonanță de urgență este o **situație care are un caracter obiectiv, în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului**, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (Decizia nr. 83/1998). Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență **este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public** (Decizia nr. 255/2005, Decizia nr. 1008/2009, Decizia nr. 14/2011, Decizia nr. 42/2014).

În cazul OUG 79/2017, Guvernul nu a constatat și nu a probat existența niciunui pericol la adresa unui interes public care să fie apărut în consecință prin măsurile fiscale adoptate intempestiv prin OUG 79/2017. Din contra, prin adoptarea OUG 79/2017 în forma publicată în Monitorul Oficial al României s-au adus grave atingeri atât unor drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor, precum și intereselor publice ale statului român în cadrul angajamentelor internaționale și europene.

Prin Decizia nr. 42/2014, Curtea Constituțională a statuat că motivele extraordinare care justifică emiterea ordonanței de urgență trebuie apreciate în funcție de momentul emiterii ordonanței, iar nu în funcție de factorii interveniți ulterior.

Guvernul nu a justificat nici existența unor "situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată". Societatea românească în ansamblul ei nu este supusă unor situații extraordinare din punct de vedere economic care, datorită circumstanțelor excepționale, ar fi impus adoptarea de soluții fiscale imediate de genul celor prevăzute în OUG 79/2017, în scopul evitării unei grave atingeri aduse interesului public (Decizia CCR nr. 65/1995). Nu este suficient ca Executivul să invoce în cuprinsul ordonanței de urgență exclusiv urgența reglementării; Curtea Constituțională a statuat obligatia Guvernului de a motiva și identifica în cuprinsul ordonanței, situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată. Urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare (Decizia CCR nr. 421/2007).

Mai mult, urgența NU poate fi acreditată sau motivată nici de utilitatea reglementării (Decizia nr. 255/2005), nici de oportunitatea sau rațiunea acesteia (Decizia nr. 109/2010), nici macar de nevoia armonizării legislației române cu cea comunitară (Decizia nr. 15/2000).

Curtea a considerat însă că este constituțională reglementarea prin OUG pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața CJUE (Decizia nr. 802/2009). Nu este cazul adoptării OUG 79/2017, nu se previne o procedură de infringement în fața CJUE, ci din contra, se menține România într-o situație de încălcare a Pactului Fiscal și a recomandărilor CE în privința disciplinei bugetare, ceea ce va genera sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene și aplicarea unei eventuale sancțiuni financiare de maximum 0,1% din PIB-ul României.

Guvernul a încălcat și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, reglementând prin OUG măsuri majore de modificare a sistemului fiscal românesc care intra sub incidența legii organice.

Ordonanța de Guvern nr.4/2017 este neconstituțională și pentru că este dată cu încălcarea prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Pentru toate aceste motive, vă adresăm solicitarea ca, în conformitate cu prevederile art. 13 lit. f) și în considerarea art.14 din Legea nr. 35 din 13 martie 1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, să sesizați Curtea Constituțională pentru a se constata și pronunță neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr 885, din 10 noiembrie 2017.

În drept, ne motivăm Cererea de sesizare și Excepția de neconstituționalitate pe dispozițiile art.1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și alin. (2), art.16 alin.(1), art. 41 alin. (1)art.56, alin.(2), art.73 alin. (3), art.115 alin.(4) și alin. (6), art. 138 alin.(5), art.142 alin.(1) și art.148 alin.(2) și (4) din Constituția României; art.3 lit a și lit.c și art.4 din Legea nr.227/2015 (Codul fiscal); art.13 lit.f și art.14 din Legea nr.35/1997 și ale art. 11 alin.(1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Partidul Național Liberal,

Președinte Ludovic Orban